

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 321/2018
13.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Мирослава Лепојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 384/17 од 26.10.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 7/18 од 22.01.2018. године, у седници већа одржаној 13.03.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 384/17 од 26.10.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 7/18 од 22.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 384/17 од 26.10.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. у вези члана 61.КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити ако за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 285. ЗКП оштећена ББ у ... упућена је да имовинско правни захтев оствари у парничном поступку а окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 18.700,00 динара, на име паушала износ од 8.000,00 динара и оштећеној ББ износ од 173.625,00 динара.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 7/18 од 22.01.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца преиначио првостепену пресуду само у делу одлуке о имовинскоправном захтеву тако што је оштећеној ББ досудио имовинскоправни захтев у износу од 44.402,00 динара, за вишак захтева је упутио на парницу а жалбу браниоца у преосталом делу одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Мирослав Лепојевић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона - члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац у захтеву не означава конкретно ни једну повреду закона која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим, из навода да је правноснажним пресудама повређен кривични закон јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити произилази да захтев подноси због повреде закона – члан 439. тачка 2. ЗКП.

Међутим, у образложењу захтева бранилац наводи да окривљени није извршио кривично дело против службене дужности већ против привреде или имовине, да су погрешно судови закључили да је окривљени био у придржању новца као поверене ствари, да је окривљени до новца дошао предузимањем других радњи које није предузимао на основу свог фактичког положаја и да такве радње не доводе до закључка да је окривљеном новац поверен на раду, већ да су му поверена овлашћења која он злоупотребава, ... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Како се због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, захтев за заштиту законитости не може поднети, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић